

JÖVŐ NEMZEDÉKEK ORSZÁGGYÜLÉSI BIZTOSA
1051 Budapest, Nádor u. 22.
1387 Budapest, Pf. 40. Telefon: 475-7100 Fax: 269-1615

A JÖVŐ NEMZEDÉKEK ORSZÁGGYÜLÉSI BIZTOSÁNAK ÁLLÁSFOGLALÁSA

Ügyszám: J-3877/2008.

I. A panasz

1. A panaszos azt sérelmezte társaival együtt, hogy Kadarkúton a családi házak közé ékelődő külterületi - szántó művelési ágú - mezőgazdasági ingatlanon legeltetési állattartásra kapott határozattal engedélyt a kérelmező, és a döntés elleni tiltakozásukat nem tekintették fellebbezésnek. A panaszosok véleménye szerint, amennyiben az eljárás szabályos volt, akkor jogszabály módosításra, vagy új jogszabály alkotására van szükség.

II. Hatáskör

2. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 16. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot rendeltem el, mert a panaszban foglaltak a jogállamiságból fakadó jogbiztonság alkotmányos elvének érvényesülésével kapcsolatos, ezen keresztül az egészséges környezethez való, valamint a jogorvoslatot biztosító alkotmányos joggal összefüggő visszásság gyanújára engedtek következtetni.

3. Eljárásom során tájékoztatást és a vonatkozó iratok megküldését kértem a kadarkúti jegyzőtől, a Dél-Dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal jogelődjének Dél-Dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatalnak a vezetőjétől (továbbiakban: Közigazgatási Hivatal), a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Állategészségügyi és Állatvédelmi Igazgatósága igazgatójától (továbbiakban: Igazgatóság), az Önkormányzati Minisztérium önkormányzati és lakásügyi szakállamtitkárától (a továbbiakban: önkormányzati és lakásügyi szakállamtitkár), valamint a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium területfejlesztési és építésügyi szakállamtitkárától (továbbiakban: építésügyi szakállamtitkár).

A végleges állásfoglalás során figyelembe vettem a Dél-Dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal vezetőjének az állásfoglalás-tervezetre adott válaszát is.

III. Tényállás

4. A rendelkezésemre álló iratokból megállapítottam, hogy a Somogy megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás 2006. október 9-én kelt 2713/001/SOM/2006. számú határozatával egy kadarkúti kérelmező részére a külterületi ingatlanon található állattartó telephez csatlakozó telepített gyepére a benyújtott legeltetési technológiát engedélyezte, kikötésekkel. A

határozatból a kérelmező, a hatósági állatorvos és a helyi jegyző kapott. A további érdekeltek, így a panaszos és társai is, a polgármesteri hivatalban személyes megjelenésük során értesültek a döntésről.

5. A panaszosok 2006. október 17-én a kadarkúti polgármesteri hivatal hivatalos helyiségében az aznap megtartott helyszíni szemlét követően jegyzőkönyvben rögzítették, hogy a panaszosok a határozat felülvizsgálatát kérik, figyelemmel arra, hogy a szabadtartásos állattartás területe közvetlenül határos (érintkezik) a belterületi telekhatárokkal. Mind a helyszíni szemlén, mind a jegyzőkönyv felvételénél jelen volt a hatósági állatorvos, aki a kifogásolt határozatot mint első fokú mezőgazdasági hatóság meghozta. A jegyzőkönyvet valamennyi jelenlevő aláírta, és abból mindenki kapott egy-egy példányt.

6. Az ÁNTSZ helyi Intézete a helyszíni szemlén részt vett, és 2006. október 30-án kelt levelében az ÁNTSZ Kaposvári Kirendeltségétől a városi tisztifőorvos arról tájékoztatta a kadarkúti jegyzőt, hogy a helyszíni szemlén bebizonyosodott, az állattartó rendelkezik legeltetési technológiát engedélyező határozattal, továbbá hogy „az állattartó telephez tartozó terület (és járulékos létesítményei) esetén a jogszabály védőtávolságot nem ír elő. Felhívta egyidejűleg a figyelmet arra, hogy fokozott gondot kell fordítani arra, hogy a lakókat/lakóövezetet kedvezőtlen hatások (bűz, rovarok és rágcsálók megjelenése stb.) ne ériék.”

7. A jegyző a fenti ÁNTSZ véleményt a panaszosokkal és az állattartóval ismertette, majd az ügyet 2006. december 4-én lezárta, azt irattárba helyezte.

8. A panaszosok az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumhoz is fordultak problémájukkal. A Közigazgatási Hivatal az önkormányzati és lakásügyi szakállamtitkártól hozzá továbbított panaszt kivizsgálta, és a 2007. április 29-én kelt, 3-788/2007. számú levelében arról értesítette a felügyeleti hatóságát, hogy az állategészségügyi hatóság határozata ellen fellebbezés nem érkezett, az jogerőre emelkedett. Arról is adott tájékoztatást, hogy az iratok tanúsága szerint Kadarkút Város helyi állattartásról szóló 27/2003. (XII.10) számú rendeletének 10. § (3) bekezdése határozza meg az építmények közötti védőtávolságot. Ez a lakóépület és az állattartásra szolgáló épületek között 15 méter.

A közigazgatási hivatal rámutatott arra, hogy a legeltetési állattartási technológia alapját képező terület azonban szántó művelési ágú, és nem legelő, ezért megkereséssel fordult az illetékes földhivatalhoz az ellentmondásos jogi helyzet tisztázása érdekében. Figyelemmel arra, hogy a panaszosok beadványában foglaltak - a legeltetés szabályozása - nem tartoznak a minisztérium hatáskörébe, az önkormányzati és lakásügyi szakállamtitkár a panaszt megküldte az FVM-nek.

9. A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal elnökhelyettese mint másodfokú hatóság az FVM-től hozzá továbbított, valamint a panaszosoktól közvetlenül kapott beadványt megvizsgálva megállapította, hogy az állategészségügyi hatóság az Állategészségügyi Szabályzat (a továbbiakban: Szabályzat) alapján járt el, és arról tájékoztatta a panaszosokat, hogy a „hatóság az említett rendeletben foglalt előírás figyelembevételével kizárólag az állategészségügyi feltételek vizsgálatára jogosult.”

10. Az építésügyi szakállamtitkár válaszából (a kifogásolt határozat meghozatalának időpontjában az építésügyi ágazat az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériumhoz tartozott) kiderül, hogy a jelenlegi szabályozási tervet a kadarkúti képviselő-testület a 8/2005.

(VI.1.) rendeletével hagyta jóvá, amely a kérdéses, a lakóövezetbe nyúló „külterületi ingatlant a jövőre nézve belterületbe vonásra javasolja – nem zavaró hatású gazdasági területként –, ahol a meglévő és tervezett lakóterülettel határos területrészre (a rajzi munkarészen bejelöltek szerint) 15 m széles beültetési kötelezettséget ír elő.”

A szabályozási terv 30. § (3) bekezdése szerint az „önkormányzat a közérdekű környezetalakítás céljából az ingatlan meghatározott időn belüli és módon növényzettel történő beültetési kötelezettséget ír elő.” A hivatkozott jogszabályhely (4) bekezdése értelmében ezen kötelezettséget az engedélyezési eljárás keretében kell vizsgálni.

IV. Jogi érvelés

A jegyzői eljárás:

11. Ket. 15. § (1) szabályozza az ügyféli minőség általános szabályait. Eszerint többek között ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti. A (2) bekezdés teszi lehetővé, hogy a létesítménnyel kapcsolatos, illetve a tevékenység engedélyezésére irányuló eljárásban ügyfélként vehessen részt a hatásterületen levő valamennyi ingatlan tulajdonosa és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogszerű használója.

12. A panaszosok mint a fentiek szerint ügyfélnek tekintendő érdekeltek (a hatásterületen lévő ingatlan tulajdonosai), a törvényben előírt 15 napos határidőn belül kifogást emeltek a határozat ellen, annak felülvizsgálatát kezdeményezték a polgármesteri hivatal hivatalos helyiségében felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint. A Ket. 98. § (1) szerint a fellebbezési jog nincs meghatározott jogcímmel kötve, fellebbezni bármely okból lehet, amelyre tekintettel az érintett(ek) a döntést sérelmesnek tartja(ák).

13. A Ket. 22. § (1) bekezdés értelmében a hatóság a hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból köteles vizsgálni. A (2) bekezdés előírja a hatóság azon kötelezettségét, hogy amennyiben hatásköre hiányát állapítja meg, úgy a kérelmet és az ügyben keletkezett iratokat - az ügyfél egyidejű értesítése mellett - haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem megérkezésétől számított öt napon belül átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz.

14. Mint fentebb rámutattunk, a helyi polgármesteri hivatalban felvett szóbeli beadványt tartalmazó jegyzőkönyvet a hatósági állatorvos is átvette, annak tartalmáról ettől kezdve tudomással bírt. A jegyző mulasztást követett el azzal, hogy nem hívta fel a panaszosok figyelmét arra, hogy a fellebbezést nem hozzá kell benyújtani, hanem a határozatot hozó Somogy Megyei Állategészségügyi Élelmiszer Ellenőrző Állomás (továbbiakban: Állomás) vezetőjéhez, illetőleg nem tisztázta a helyszínen, hogy a hatósági állatorvosnak van a jegyzőkönyvbe foglalt fellebbezéssel kapcsolatban intézkedési kötelezettsége.

Állattartási technológiát engedélyező eljárás:

15. Rá kell mutatnunk arra is, hogy a hatósági állatorvos azáltal, hogy nem teljesítette a törvényben rögzített kötelezettségét, a fellebbezést nem továbbította az Állomás vezetőjének, aki, amennyiben saját hatáskörében nem kívánta volna felülvizsgálni a döntését, a Ket. szerint fel

kellett volna terjeszteni az annak elbírálására hatáskörrel rendelkező Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központoz mint másodfokú hatósághoz (továbbiakban másodfokú mezőgazdasági hatóság), szintén mulasztást követett el. Eljárásával ugyanis megfosztotta a panaszosokat a jogorvoslat igénybevételeitől, és attól, hogy szükség esetén bizonyítási eljárást kezdeményezzenek. Mindezek alapján megállapítottuk, hogy az állatorvos eljárásával a jogorvoslatot biztosító alkotmányos joggal összefüggő, ezen keresztül az egészséges környezethez való joggal kapcsolatban visszásságot okozott.

16. A vizsgált eljárás idején hatályos, az állategészségügyről 2005. évi CLXXVI. törvény 3. § (1) bekezdése értelmében állatot tartani csak a külön jogszabályban előírtaknak megfelelő helyen és módon szabad. A hivatkozott törvény (2) bekezdése szerint az állatok tartása nem veszélyeztetheti az emberek és állatok egészségét, nem károsíthatja a környezetet. Hasonló rendelkezést tartalmaz az Állat-egészségügyi Szabályzat kiadásáról szóló 41/1997. (V. 28.) FM rendelet 1. számú melléklete is. Az 1. § (1) bekezdése értelmében állatokat tartani (elhelyezni) az OTÉK (régebben OÉSZ) előírásainak megfelelő helyen és építményben, valamint a külön jogszabályban foglaltak szerint szabad. A jogszabályalkotó oly fontos és betartandó szabálynak tartja a törvényi rendelkezést, hogy a hivatkozott jogszabályhely (4) bekezdésében megismételte azt.

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (amely 2008. szeptember 1-től hatályos, és rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.) hasonlóképpen szabályozza az állattartást: 6. § (1) bekezdés: „Állatot tartani csak az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban előírtaknak megfelelő helyen és módon szabad. (...) A hivatkozott jogszabályhely (2) bekezdése értelmében az állatok tartása nem veszélyeztetheti az emberek és állatok egészségét, jólétét, nem károsíthatja a környezetet, míg az (5) bekezdés szerint állat tartását csak állat-egészségügyi, közegészségügyi, állatjóléti, környezetvédelmi, illetve természetvédelmi indokkal lehet korlátozni.”

17. A hivatkozott jogszabályi előírások olvasatunkban azt jelentik, hogy az engedélyező hatóság nem csupán az állategészségügyi feltételek vizsgálatára jogosult, hanem eljárása során köteles a környezetvédelmi kérdéseket és az emberek egészségét veszélyeztethető szempontokat is figyelembe venni. Ezen előírások alapján arra a következtetésre jutottunk, hogy a panaszosoknak írt mezőgazdasági másodfokú hatósági válasz megalapozatlan. A fentebb ismertetett eljárás - a tényállás teljes tisztázásának hiánya - miatt sérült a panaszosoknak az egészséges környezethez való joga, hiszen a kifogásolt határozat meghozatala során az Állomás kizárólag az állategészségügyi feltételeket vizsgálta, és figyelmen kívül hagyta a környezetvédelmi szempontok vizsgálatát, illetőleg határozottan elhárította a vizsgálati kötelezettségét.

18. Azzal pedig, hogy a mezőgazdasági másodfokú hatóság a hozzá írt beadványt nem tekintette fellebbezésnek, azt nem fellebbezési eljárásban bírálta el, hanem levélben tájékoztatta a beadványtevőket arról, hogy a hatósági intézkedést jogszerűnek tartja, szintén az Alkotmányban biztosított jogorvoslatához való alkotmányos joggal összefüggésben okozott visszásságot.

19. A Ket. 33. § (1) bekezdés kimondja, hogy az érdemi határozatot az (5) bekezdésben meghatározott időponttól számított harminc napon belül kell meghozni. Ennél rövidebb határidőt bármely jogszabály, hosszabbat pedig törvény vagy kormányrendelet állapíthat meg. Az (5) bekezdés értelmében az ügyintézési határidő a kérelemnek az eljárásra hatáskörrel és

illetékességgel rendelkező hatósághoz történő megérkezése napján, illetve az eljárás hivatalból történő megindításának napján kezdődik.

A hivatkozott törvény 71. § (1) bekezdése előírja, hogy a hatóság - a (4) és (5) bekezdésben meghatározott kivétellel - az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során eldöntendő egyéb kérdésekben pedig végzést bocsát ki (a továbbiakban együtt: döntés). A rendelkezésünkre álló iratokból nem derült ki, hogy a hivatkozott eljárásra való felkérés megérkezett-e a másodfokú hatósághoz. A panaszos utóbb azonban arról értesített (2009. február 4-én kelt levelében), hogy a másodfokú hatóság végül is meghozta döntését 2009. január 23-án kelt, 23.1/02.432/007/2008. számú határozatával.

20. Fentiek alapján megállapítható, hogy a másodfokú mezőgazdasági hivatal a mulasztásával okozott alkotmányos joggal összefüggő visszásságot pótolta, így az ügyben az eljárással kapcsolatban konkrét intézkedést nem kezdeményeztek

21. Fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy az Alkotmánybíróság a 72/1995. (XII. 15.) AB határozatában kifejtette, hogy az „Alkotmány 2. § (1) bekezdésében meghatározott jogállam fogalmának egyik feltétlen ismérve a jogbiztonság. (...) A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelessége, hogy hatáskörét gyakorolja, azaz illetékességi területén a hatáskörébe utalt ügyben az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon. (...) Akár kérelemre, akár hivatalból indul tehát az eljárás, a közigazgatási határozat előírt időben történő kiadása jogos magán- és - közvetlenül vagy közvetve - közérdeket szolgál.”

22. A vizsgálat alapján ugyanakkor arra a megállapításra jutottunk, hogy a legeltetési állattartás – egyebek mellett – a közegészségügyi és környezetvédelmi hatóság előírásainak betartásával történhet, hiszen a törvény és végrehajtási rendeletei cogens szabályként írják elő az emberek és állatok egészségét és a környezetet védő megoldások vizsgálatát a hatóságok számára, engedélyező eljárásuk során. A legeltetési állattartás engedélyezési eljárásába a két, említett hatóság mint szakhatóság kötelező bevonásának elmaradása a vizsgálatlal érintett alkotmányos jog sérelmét idézheti elő, hiszen az állattartás külső hatásait az állategészségügyi hatóság nem tudja megfelelően értékelni. A vonatkozó jogszabályok szerint az említett egyik hatóság részvétele sem kötelező a legeltetési állattartás esetén, míg a helyben tartás esetén azokat a jogalkotó bevonta az engedélyezési eljárásba, hiszen megalapozott döntés csak a szakhatóságok állásfoglalásának ismeretében hozható.

23. Az Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában elvi érveléssel mutatott rá arra, hogy a „jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is.”

Az, hogy a mezőgazdasági hatóságok eltérően értelmezik az eljárásukat megalapozó jogszabályi előírásokat, arra engednek következtetni, hogy azok nem felelnek meg a hivatkozott AB határozatban foglaltaknak.

24. Tekintettel a jogszabályok hiányos rendelkezéseire, álláspontunk szerint a megállapított alkotmányos joggal összefüggő visszásság csak azok kiegészítésével szüntethető meg. Figyelemmel azonban arra, a hivatalba több állattartással kapcsolatos panasz érkezett, arra az álláspontra jutottunk, hogy egy esetleges jogszabály-módosítási javaslatra a panaszok kivizsgálását követően, azok összefoglalása eredményeképpen kerülhet sor, melynek megtörténtéről a panaszosok a hivatal honlapján szerezhettek tudomást.

Önkormányzat eljárása

25. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Étv.) 17. §-a szerint a településrendezési feladatok megvalósítását sajátos jogintézmények biztosítják, így többek között *h) pont*: településrendezési kötelezések. Az Étv. 29. § (1) bekezdés c) pontja alapján mint a településrendezési kötelezések egyik fajtája, beültetési kötelezettség rendelhető el. A hivatkozott jogszabályhely (4) bekezdése értelmében a „települési önkormányzat rendeletben a közérdekű környezetalakítás céljából az ingatlan növényzettel történő meghatározott módon és időn belüli beültetési kötelezettségét (gyepesítés, fásítás, növényzetpótlás stb.) írhatja elő. Ha e kötelezettség teljesítése az ingatlan rendeltetésszerű használatához szükséges mértéket meghaladó ráfordítást igényel, az önkormányzatnak a tulajdonos költségeit rendeletben meghatározott mértékben kell megtérítenie.”

26. A hatályos kadarkúti Helyi Építési Szabályzatról szóló 8/2005. (VI.1.) rendelet 30. § (3) bekezdése gyakorlatilag megismétli az Étv. normaszövegét, azonban a törvényben előírt szabályozást, azaz a beültetési kötelezettség módját és határidejét nem határozza meg. A hivatkozott szakasz utal ugyan egy engedélyezési eljárásra [(4) bekezdés], azonban értelmezésünk szerint az csak az építésügyi hatósági eljárásra vonatkozik.¹ Ha nem így lenne, a jegyzőnek jeleznie kellett volna a mezőgazdasági hatóságnak az előírást, azonban ezt nem tette, véleményünk szerint helyesen.

27. Figyelemmel arra, hogy a kötelezettség teljesítésének nincs határideje, így annak teljesítése nem kérhető számon. A vizsgált ügyben ez azt jelenti, hogy a panaszosok nem kezdeményezhetik az állattartó ingatlanát terhelő beültetési kötelezettség végrehajtását, sőt, miután a kötelezettség módja sincs meghatározva, a nagytestű állatoknak lehetőségük van egészen a bel-és külterületet elválasztó közút megközelítésére. (A polgármesteri hivatal tájékoztatása és a panaszosok által csatolt, időközben indított birtokvédelmi eljárásban hozott 5091/7/2008. számú, december 8-án kelt határozat megállapításai szerint az állatok legeltetése nem a panaszosok ingatlanaihoz közelebb eső, a közút mentén fekvő telken történik.)

¹ A Dél-Dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal vezetője a megküldött állásfoglalás-tervezetre adott válaszában rámutatott arra, hogy a taglalt önkormányzati rendelet a beültetési „kötelezettség módját és határidejét nem határozza meg, - a rendeletalkotásra kapott felhatalmazással nem élt teljes körűen – ezért az Ör. az Étv. hivatkozott előírásának nem felel meg.” Értesített arról, hogy az első fokú hatóság tájékoztatása szerint az állásfoglalás-tervezetben foglaltakat az önkormányzat képviselő-testülete a soron következő ülésén megtárgyalja, és a megtett intézkedésről hivatalomat tájékoztatja.

28. Rá kell mutatnunk arra, hogy minden, a környezeti elemekkel kapcsolatos tevékenység alapjául szolgáló elv a megelőzés elve. A megelőzés elve az ismert és várható hatások elleni előzetes fellépést igényli, mely az elővigyázatosság gondolatával kiegészülve arra figyelmeztet, hogy kellő körültekintéssel elkerülhetőek és elkerülendőek a nem várt következmények is.

Az Obtv. 27/B. § (1) bekezdése értelmében a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa többek között figyelemmel kíséri, értékeli és ellenőrzi azon jogszabályi rendelkezések érvényesülését, amelyek biztosítják a környezet és a természet (a továbbiakban együtt: környezet) állapotának fenntarthatóságát és javítását.

29. A környezet védelméről szóló 1995. évi XLIII. törvény 46. § (1) bekezdése pontosítja az önkormányzat környezetvédelmi tennivalóit: egyebek mellett biztosítja a környezet védelmét szolgáló jogszabályok végrehajtását, ellátja a hatáskörébe utalt hatósági feladatokat, együttműködik a környezetvédelmi feladatot ellátó egyéb hatóságokkal, más önkormányzatokkal, társadalmi szervezetekkel, a fejlesztési feladatok során érvényesíti a környezetvédelem követelményeit, elősegíti a környezeti állapot javítását.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 8.§ (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy "a települési önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében különösen: ... az épített és természeti környezet védelme, ... a köztisztaság és a településtisztaság biztosítása ...". Ugyanezen szakasz (2) bekezdése rögzíti, hogy a "települési önkormányzat maga határozza meg a lakosság igényei alapján, anyagi lehetőségeitől függően, mely feladatokat milyen mértékben és módon lát el".

Az Alkotmánybíróság 28/1994. (V. 20.) AB határozata szerint „A környezetvédelemhez való jog (...) elsősorban önállósult és önmagában vett intézményvédelem, azaz olyan sajátos alapjog, amelynek az objektív, intézményvédelmi oldala túlnyomó és meghatározó. A környezethez való jog az állam környezetvédelemre vonatkozó kötelességei teljesítésének garanciáit emeli az alapjogok szintjére, beleértve a környezet elért védelme korlátozhatóságának feltételeit is. E jog sajátosságai folytán mindazokat a feladatokat, amelyeket másutt alanyi jogok védelmével teljesít az állam, itt törvényi és szervezeti garanciák nyújtásával kell ellátnia.”

A pontatlan jogszabályi előírás az egészséges környezethez való alkotmányos jog sérelmét okozhatja, ezért véleményünk szerint annak kiegészítésére, határozottan megfogalmazott előírásaira van szükség.

Kezdeményezés

27. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény (Obtv.) 25. §-a alapján javaslom Kadarkút Város Önkormányzata képviselő-testületének, hogy a helyi építési szabályzatáról szóló 8/2005. (VI.1.) rendeletét egészítse ki az Étv. 29. §. (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a beültetési kötelezettség meghatározott módjával és határidejével.

28. Az Obtv. 17. § (1) bekezdése alapján a jövőbeni szabályos eljárások érdekében szükségesnek tartom felhívni mind Kadarkút Város Önkormányzata címzetes főjegyzőjét, mind a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal vezetőjét, hogy intézkedjenek hivatalukban és az irányításuk alatt álló hivatali egységeknél az anyagi- és eljárási jogi szabályok maradéktalan betartásáról.

29. Felkérem Kadarkút Város Önkormányzata polgármesterét, hogy állásfoglalásomat a legközelebbi képviselő-testületi ülésen ismertesse, és a testület a jogszabály-módosítási javaslatommal kapcsolatban kialakított álláspontjáról és az esetlegesen megtett intézkedéséről az Obtv. 25. §-ban foglaltak szerint hatvan napon belül tájékoztasson.

Budapest, 2009. május 15.

dr. Fülöp Sándor